Biblioteca Regională Hunedoara-Deva

● În acest număr ● În paginile ● În acest număr ● În paginile ● În acest număr ● În paginile ● În acest

2–3

DESPRE INIŢIATIVĂ

Secretarii U.T.C. în jurul mesei rotunde

CAMPIONATUL MONDIAL DE FOTBAL — *Decalogul spectatorului*

Proletari din toate ţările, uniţi-vă !

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXII, SERIA II, NR. 5338

4 PAGINI – 25 BANI

DUMINICĂ 17 IULIE 1966

Vizita în Iran a preşedintelui Consiliului de Miniştri al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer

Preşedintele Consiliului de Miniştri al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer, care a fost invitat să facă o vizită în Iran pentru a primi titlul de doctor honoris causa al Universităţii din Teheran, a fost primit în capitala Iranului marţi 12 iulie 1966, de excelenţa sa dl. Hoveida, prim-ministrul Iranului.

În timpul vizitei sale la Teheran, preşedintele Consiliului de Miniştri al Republicii Socialiste România a avut cinstea de a fi primit în audienţă de Majestatea Sa Imperială Şahinşahul Aryamehr.

Miercuri, 13 iulie 1966, Universitatea din Teheran a decernat prim-ministrului român titlul de doctor în drept honoris causa.

Această vizită a fost în acelaşi timp un prilej favorabil pentru convorbiri şi schimburi de vederi între prim-ministrul român, prim-ministrul iranian şi ministrul afacerilor externe al Iranului.

Aceste convorbiri, care s-au referit la probleme internaţionale şi îndeosebi la problemele interesînd cele două ţări în domeniile economic şi cultural, s-au desfăşurat într-o atmosferă de prietenie şi sinceritate. S-a hotărît, de asemenea, crearea unei comisii mixte româno-iraniene la nivel ministerial pentru dezvoltarea relaţiilor economice între România şi Iran în cadrul tratativelor care au avut loc între autorităţile competente ale celor două ţări, cu prilejul vizitei Majestăţii Sale Imperiale Şahinşahul Aryamehr în România.

Preşedintele Consiliului de Miniştri al Republicii Socialiste România l-a invitat pe excelenţa sa dl. Hoveida să vină în România. Această invitaţie a fost acceptată de prim-ministrul Iranului cu cea mai mare plăcere şi vizita va avea loc la o dată care va fi comunicată ulterior.

Înapoierea în Capitală

Sîmbătă la amiază s-a înapoiat în Capitală, venind din Iran, preşedintele Consiliului de Miniştri al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer, care a luat parte la solemnitatea înmînării însemnelor titlului de doctor honoris causa al Universităţii din Teheran.

La sosire, pe aeroportul Băneasa, au fost prezenţi tovarăşii Gheorghe Apostol, prim-vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri, Ilie Verdeţ, Gheorghe Rădulescu, Petre Blajovici, Janos Fazekas, Roman Moldovan, vicepreşedinţi ai Consiliului de Miniştri, Gheorghe Cioară, ministrul comerţului exterior, Adrian Dimitriu, ministrul justiţiei, Miron Nicolescu, preşedintele Academiei Republicii Socialiste România, George Macovescu, adjunct al ministrului afacerilor externe, şi alte persoane oficiale.

(Agerpres)

19 IULIE — *UN AN DE LA CONGRESUL AL IX-LEA AL P. C. R.*

AZI — INTRĂ ÎN ISTORIE

de TITA CHIPER

La începutul acestei săptămîni inviam jumătate de mileniu, la Putna. Ziua de atunci, dintr-acel iulie al anului 1 466, chemată de dragostea noastră, venea din timp depărtat sunîndu-şi orele de istorie şi, deopotrivă, de legendă şi răsărea încă o dată în pragul celei de acum ca să-i sporească valoarea. Şi ea, ziua de odinioară, căpătase în ochii noştri aură neasemuită, părînd deosebită în sine şi îndelung aleasă; temelia statornicită atunci, Putna, dura de jumătate de mileniu. Înfruntînd timpul, fapta atunci începută dădea zilei aceleia din foarte vechiul iulie, unicitate şi măreţie. O clipă, visînd, ne-o închipuim acum ca pe o zi prielnică meditaţiei, o zi de poet, inspirată, ca acelea nerepetabile şi unice, care-au născut „Luceafărul". Însă nici zidirile de artă, nici cetăţile n-aveau zile anume potrivite, arcul Domnului Ştefan veghea hotare şi tot arcul său alegea loc de temelii, lăcaşurile frumosului care dau strălucire Moldovei se ridicau în timp firesc, de muncă, în răgazul dintre două lupte. În ajunul aproape fiecărei noi bătălii viteazul popor trimitea viitorului o solie de durată; de la an la an pămîntul Moldovei însemna mai mult: era Moldova cu Putna, şi apoi Moldova cu Putna şi Voronetul, de apoi Moldova cu Putna, cu Voroneţul şi cu Vatra-Moldoviţei, şi apoi Moldova cu toate şi cu un cîntec, sau cu o legendă mai mult, cu Movila lui Burcel şi cu peşterile sihaştrilor, şi apoi Moldova cu încă alte şi alte ctitorii — urcînd într-o nesfîrşire a frumosului ca, într-alt colţ de ţară, coloana lui Brîncuşi.

Apărîndu-şi ţara, poporul şi-o construia totodată; şi umplînd-o de zidiri era deplin încredinţat că o umple, în acelaşi timp, de istorie; legîndu-se de ea prin întemeieri durabile îşi sporea neclintirea apărării. Astfel gîndite, zilele seamănă; cele de atunci se întîlnesc cu cele de acum în continua aspiraţie către construcţie şi împlinire. Şi devenim bogaţi în timp; 500 de ani, 1 000 de ani şi mai mulţi încă se adaugă dînd trăinicie şi adîncime zilei de azi pe măsură ce dorinţa şi fapta de muncă întăresc şi înfrumuseţează patria pentru prezentul fierbinte şi viitorul pregătit, pentru clipă şi pentru secol.

Trăită astfel, ziua contemporană devine necesar viitoare, azi — intră în istorie cu drept de a se înscrie printre mîndriile noastre de acum şi dintotdeauna.

Sfîrşitul acestei săptămîni numără cele cîteva zile cîte ne mai despart de împlinirea unui an de la Congresul al IX-lea al Partidului Comunist Român şi ne privim ţara cu împlinirile unui an, cu sporul de putere şi prefacere pe care acest an îl alătură celor 22 ce se vor împlini în august. Un an de la 19 iulie 1965 şi, la potenţialul industrial al României socialiste, adăugăm cu rigoarea cifrelor şi datelor:

— Intrarea în funcţiune a noi centrale electrice, cea electrică de termoficare Bucureşti-Sud şi Hidrocentrala Bacău-I, — datorită căreia puterea instalată în centralele electrice de pe Bistriţa a sporit la 424 000 kW — circa 85 la sută din puterea instalată a anului 1938.

— Intrarea în funcţie a unor importante obiective ale chimiei, între care Complexul de

(Continuare în pag. a III-a)

INDUSTRIA CONSTRUCTOARE DE MAŞINI ŞI PRELUCRAREA METALELOR

În Editura Politică a apărut:

NICOLAE CEAUŞESCU

„Expunere cu privire la consfătuirile din 4–7 iulie ţinute la Bucureşti"

Broşura a fost tipărită într-un tiraj de masă

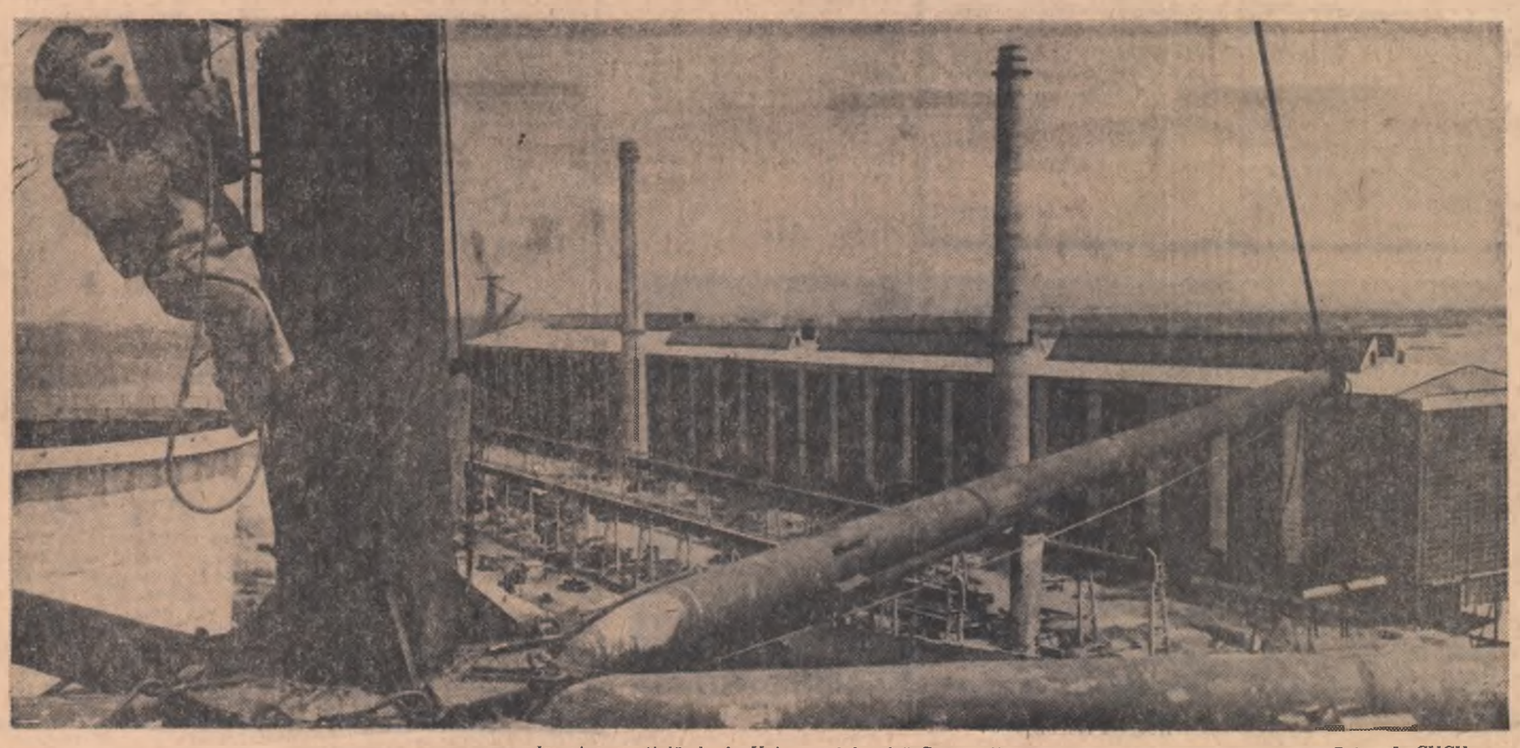

Imagine parţială de la Uzina metalurgică Bucureşti — *Foto: I. GUCU*

Noi victorii ale constructorilor hidrocentralei de pe Argeş

O nouă victorie a constructorilor hidrocentralei „Gheorghe Gheorghiu-Dej" a fost consemnată la 15 iulie: străpungerea penultimului tronson de pe galeria Vîlsan—Cernat lung de 5 820 metri. Pe tronsonul Vîlsan-amonte au lucrat constructorii conduşi de comunistul Alexandru Farkaş, care au obţinut viteze sporite de înaintare — 142 metri pe lună.

A. POPESCU

Forajul celei mai adînci sonde

În schela Moreni, avînd o vechime de exploatare de peste un secol, a fost terminat forajul celei mai adînci sonde din regiunea Ploieşti. Complexul de măsuri organizatorice şi tehnice aplicate de sondori a dus la săparea adîncimii de 4 505 m în condiţiile reducerii preţului de cost pe metru forat ceea ce s-a concretizat în economii de peste 1 milion lei. Utilizînd cunoscuta instalaţie de foraj 2 DH-200, sondorii din brigada inginerului Gheorghe Ciobanu au redus timpul neproductiv cu 1,5 la sută, ceea ce constituie un record în activitatea de foraj.

(Agerpres)

Produse noi

● Cuptorul cu inducţie de 3,5 tone este un nou produs realizat de industria noastră constructoare de maşini. El se foloseşte la elaborarea metalelor feroase şi neferoase, a fontei cenuşii şi maleabile. Elaborarea se poate efectua cu topire de la temperaturi joase sau prin procedeul duplex.

În comparaţie cu celelalte utilaje de topire, noul cuptor cu inducţie prezintă avantajul că poate fi încărcat cu orice fel de material: fontă veche sau nouă, fier vechi, deşeuri sau aşchii de fier sau fontă etc. Compoziţia băii poate fi controlată cu uşurinţă, deoarece nu au loc arderi de material. De asemenea, temperatura băii poate fi riguros stabilită şi reglată la orice valoare necesară turnării.

● Pe lista de sortimente a întreprinderii forestiere din Vişeul de Sus, regiunea Maramureş, a fost inclus un nou produs — garajul auto confecţionat din elemente prefabricate. Realizat în baza unui proiect elaborat de specialiştii întreprinderii acest tip de garaj are pereţii dubli din plăci fibrolemnoase, astfel ca între ei să se poată introduce vată minerală sau alt material izolant. Garajul se montează pe un schelet de grinzi în mai puţin de o oră. El va putea fi procurat în curînd prin magazinele comerţului de stat din întreaga ţară.

(Agerpres)

Şantierul Naval Oltenţa. Se fac pregătiri pentru montarea axului elice la una din motonavele de 2 000 tone

MEREU ACELAŞI RĂSPUNS: PREZENT

În ultimii ani, cooperativa agricolă de producţie din Mircea Vodă, regiunea Galaţi, a obţinut recolte bogate. Este de ajuns să amintim că, la porumb, producţia s-a menţinut mereu la peste 4 000 kg boabe la hectar. Şi în acest an se prevăd producţii bune. Umiditatea şi căldura au permis dezvoltarea viguroasă a tuturor culturilor. În acelaşi timp însă, ploile, pe la începutul lunii trecute au favorizat şi apariţia unor dăunători pe tarlalele cu prăşitoare. Combaterea lor trebuia făcută neîntîrziat. S-au procurat trei vagoane de substanţe insecticide. S-a stabilit un plan de lucru minuţios. „Cu forţele pe care le avem în brigăzile de cîmp, în mai puţin de 10 zile este foarte greu să tratăm întreaga suprafaţă" — şi-a spus părerea inginerul agronom.

Era nevoie, deci, de operativitate deosebită. Comitetul U.T.C. a organizat o discuţie cu toţi tinerii cooperatori. Li s-a înfăţişat acestora ce pagube s-ar putea înregistra din cauza atacului de dăunători. „Cu cît intervenim mai repede, cu atît cîştigăm mai mult" — le-a spus secretarul organizaţiei U.T.C. şi s-a acţionat. Chiar de a doua zi, în cîmp au fost prezenţi toţi cei 150 de utecişti din cooperativă.

I. TEOHARIDE

(Continuare în pag. a III-a)

EXCURSIE PRINTRE EXCURSIONIŞTI

Recent, într-o sîmbătă, am luat cunoştinţă de planul comisiei de turism a Comitetului orăşenesc U.T.C. Timişoara. Planul, cuprinzînd traseele drumeţiilor, mijloacele de transport, programul manifestărilor cultural-artistice ce vor avea loc pe locurile de întîlnire a tinerilor este difuzat, o dată cu invitaţia de a participa în număr cît mai mare, tuturor organizaţiilor U.T.C. Răspunsurile nu întîrzie. Le urmărim acum transpuse în imagini concrete: sute de tineri cu rucsacuri, pe biciclete, în maşini sau pe jos se îndreaptă spre barierele oraşului.

Aceste instantanee pot fi surprinse nu numai la Timişoara dar şi la Reşiţa, Arad, Lugoj, Caransebeş, în toate localităţile regiunii. Participînd la acţiunile iniţiate de comisiile de turism, la sfîrşitul fiecărei săptămîni în Banat peste 40 de mii de tineri pornesc la drum.

50 000 km în plus

Planurile comisiilor de turism precizează pînă în amănunt numeroasele itinerarii pe care sînt invitaţi tinerii. Ele nu ne pot oferi totuşi decît o imagine parţială. Fiindcă organizaţiile U.T.C. nu se limitează la ceea ce oferă comisiile de turism, ci manifestă ele însele, aşa cum e şi firesc, iniţiativă şi preocupare. După cel de-al VIII-lea Congres al U.T.C. cele mai multe dintre ele au început să se preocupe într-o măsură mai mare de excursii şi drumeţii, întocmindu-şi proiecte la realizarea cărora antrenează din ce în ce mai mulţi tineri. Cîteva exemple: constructorii de vagoane din Arad şi elevii şcolii profesionale a uzinei continuînd o veche tradiţie, se îndreaptă spre cabana Căsoaia, spre Lipova, Siria, aşa cum reşiţenii şi cei din Caransebeş escaladează duminică de duminică frumoasele culmi ale Semenicului, ale Muntelui Mic.

În anul 1965 excursiile şi drumeţiile organizate în regiunea Banat au înregistrat 3 100 000 de participanţi. Cifra întrecînd de două ori numărul locuitorilor regiunii, ilustrează atracţia pe care o prezintă această formă de recreere şi instruire, dorinţa tinerilor de a cunoaşte nemijlocit frumuseţile patriei, realizările obţinute în anii socialismului, minunata istorie a poporului nostru.

Tovarăşul Mihai Purice, responsabilul comisiei regionale de turism ne oferă o statistică aproximativă, dar elocventă: faţă de perioada corespunzătoare a anului tre-

ION MARCOVICI
NICOLAE ARSENIE

(Continuare în pag. a III-a)

DESPRE INIŢIATIVĂ

Uteciştii aşteaptă întotdeauna, şi pe bună dreptate, ceva nou, atractiv şi interesant în munca organizaţiei lor. Respectarea acestei cerinţe este caracteristică pentru activitatea multor organizaţii U.T.C. din cooperativele agricole de producţie din raionul Medgidia. Numeroase iniţiative trecute prin sita exigentă a vieţii şi-au dobîndit dreptul la generalizare. Dar nici o iniţiativă, oricît de preţioasă ar fi, nu-şi poate croi drum de la sine. E nevoie de forţa organizatoare a comitetelor şi birourilor organizaţiilor de bază. Acest fapt a fost subliniat şi de secretarii organizaţiilor de bază cu care am stat de vorbă.

SECRETARII U.T.C. ÎN JURUL MESEI ROTUNDE

— Oportunitatea, valoarea, foloasele unei iniţiative, indiferent că este a comitetului sau a oricărui utecist — sublinia tovarăşul Grigore Gheorghe, secretarul comitetului U.T.C. din comuna M. Kogălniceanu — sînt chibzuite de întregul colectiv, pentru că întregul colectiv este chemat să o aplice în viaţă. Şi cred că nicăieri în alt domeniu de activitate iniţiativa organizaţiei U.T.C., a tinerilor noştri cooperatori, nu a avut un mai larg cîmp de manifestare ca în producţie. Mă voi referi la cîteva dintre cele mai recente. În cooperativă se fac intense eforturi pentru a reda producţiei agricole toate terenurile încă necultivabile şi asta fie din cauză să sînt împînzite de arbori nefolositori, fie că sînt străbătute de drumuri inutile. Ideea ca fiecare petec de pămînt al cooperativei noastre să fie cît mai gospodăreşte folosit a fost îmbrăţişată de toţi tinerii. Participînd zile în şir la lucrările de defrişare, ei au contribuit la mărirea în această primăvară a suprafaţei cultivabile a cooperativei cu 3,5 hectare.

Prezenţa noului

— De iniţiativă — preciza tovarăşa Lucreţia Cristian, secretara organizaţiei de bază U.T.C. de la cooperativa agricolă de producţie Dunărea — este nevoie în toate domeniile de activitate ale organizaţiei. Aceasta este posibil, după părerea mea, numai printr-o muncă directă, nemijlocită cu fiecare tînăr. În felul acesta poţi cunoaşte îndeaproape preferinţele, însuşirile, înclinaţiile, preocupările tinerilor. Tocmai de aici trebuie să pornească „iniţiativele" noastre, iar prin aceasta înţeleg toate activităţile pe care le organizăm pentru tineret şi cu tineretul, aşa cum de altfel ne-a indicat şi cel de al VIII-lea Congres al U.T.C. Mă voi referi la o situaţie existentă într-o vreme la noi în organizaţie. Este vorba de slaba participare a fetelor în acea perioadă, la activităţile organizaţiei. Cînd am analizat cauzele, nu a fost greu să ne dăm seama însă, că şi noi, membrii comitetului organizaţiei de bază, sîntem vinovaţi. Ce am organizat noi pentru fete? Mai nimic. Printre altele ne-am gîndit să organizăm o seară cultural-distractivă dedicată fetelor. Acţiunea a fost din timp şi cu grijă pregătită. S-au găsit cîteva tinere entuziaste, pline de inventivitate, care au pregătit programul. Altele s-au ocupat de aspectul sărbătoresc al sălii. S-au prevăzut în program concursuri literare, concursuri pentru cea mai bună dansatoare şi cea mai bună interpretă de cîntece populare etc. Grupul folcloric, format numai din fete, avea să prezinte o parte din cele mai frumoase melodii şi jocuri populare cunoscute prin partea locului. O tînără învăţătoare lucra la expunerea „Tînăra ţărancă în trecut şi astăzi". Minuţios organizată, manifestarea culturală închinată fetelor şi-a atins scopul atît prin participarea lor în număr mare, însoţite de părinţi, de prieteni, cît şi pentru faptul că s-au făcut nenumărate propuneri de a mai iniţia asemenea activităţi. Dorinţa le-a fost satisfăcută. Cu concursul intelectualelor din comună s-a organizat un lectorat pentru tinerele fete, care a cuprins expuneri despre: idealul în viaţă, despre prietenie, dragoste, căsătorie, cum să ne îmbrăcăm elegant, ce e nou în modă, buna cuviinţă în familie şi societate, cum să mobilăm cu gust o cameră, igiena tinerelor fete etc.

Acţiunile întreprinse au influenţat în bine participarea fetelor la toate activităţile organizaţiei. Şi aceasta, pentru că am avut în vedere cerinţele, sugestiile lor.

Sugestiile terenului

— Dezvoltarea iniţiativei în munca de organizaţie presupune şi îmbunătăţirea stilului de muncă al activiştilor noştri — spunea tovarăşul B. Gheorghe, prim-secretar al Comitetului raional Medgidia al U.T.C.

Cu prilejul unei zile a secretarilor a avut loc o interesantă discuţie pe tema „Împotriva plictiselii şi monotoniei în activitatea noastră". A fost un schimb util de păreri şi învăţăminte în munca cultural educativă, care a dat naştere la noi forme de activitate, apreciate de tineri. Un exemplu îl socotesc edificator în această privinţă. În urma unui asemenea schimb de păreri care a avut loc între comitetele organizaţiilor de bază U.T.C. de la cooperativele agricole Dunărea şi Seimeni s-a trecut la organizarea în comun cu tinerii săteni a excursiilor pe Dunăre şi în pădurea de la Cerna Vodă, a focurilor de tabără. Au loc concursuri de înot, întreceri cu barca, jocuri distractive pe apă, care se continuă cu programe cultural-artistice prezentate de formaţiile din ambele sate. Iată de ce noi studiem cu maximum de atenţie toate iniţiativele şi pe cele pe care le considerăm valoroase le extindem.

Aşa am procedat cu vizitele tinerilor cooperatori, pe profesii, la Staţiunea agricolă experimentală Dobrogea. În momentul de faţă ele au devenit o metodă curentă pentru familiarizarea tinerilor cu cele mai înaintate metode de creştere a animalelor şi de plantare şi întreţinere a viţei de vie.

Evident că încă nu am făcut tot ceea ce se putea face în această privinţă, că în munca fiecărei organizaţii în parte este încă suficient loc pentru iniţiativă. Şi mai ştim că realizarea acestui lucru depinde în mare măsură de atitudinea novatoare pe care trebuie să o aibă faţă de muncă fiecare tînăr din activul organizaţiei noastre, atitudine pe care o cultivăm cu perseverenţă prin întreaga noastră activitate.

P. LUNGU

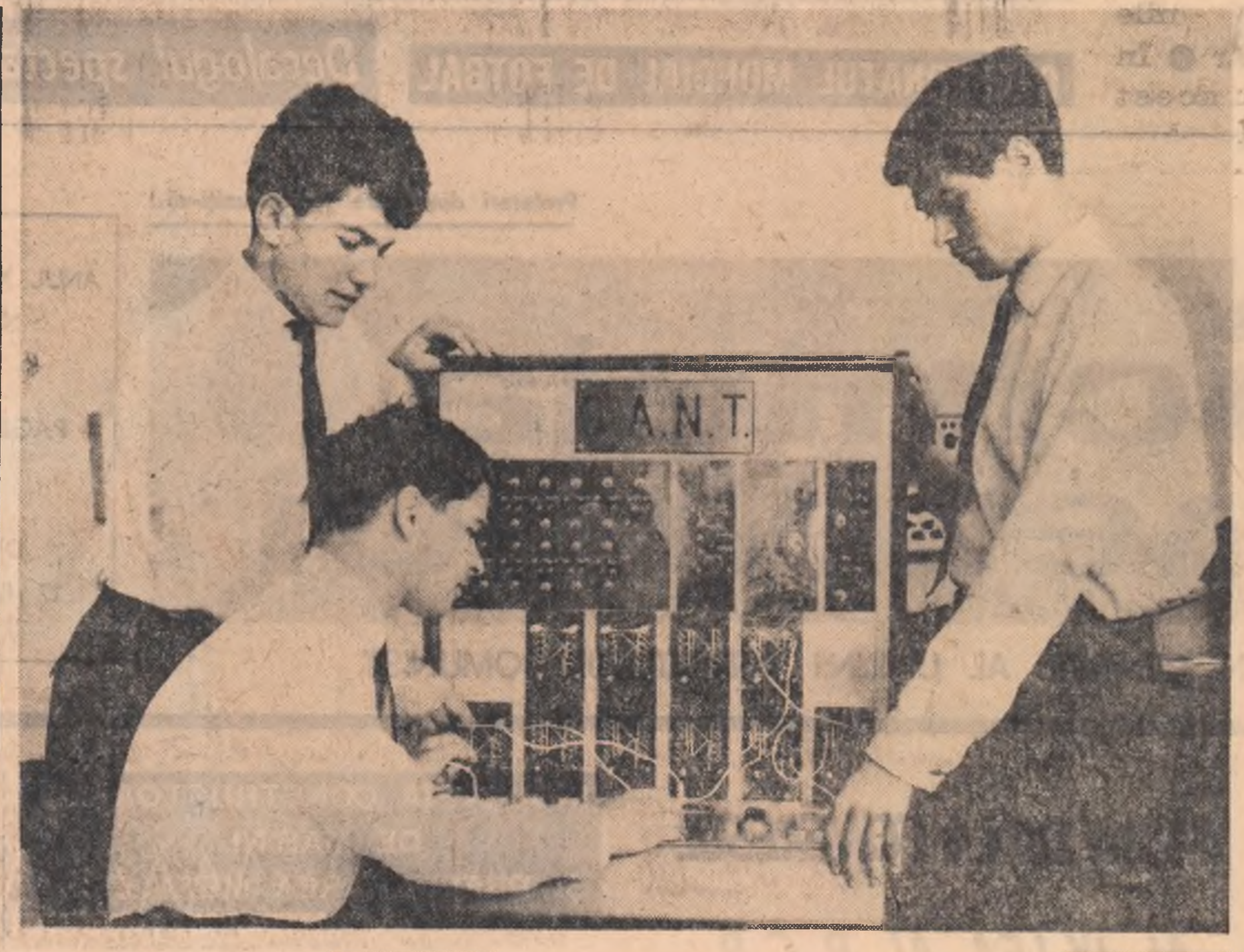

În ziua de 30 iunie, 1966, proaspeţii absolvenţi Brînzan Florin, Fuchs Werner şi Hentea Toma de la Institutul politehnic din Timişoara şi-au susţinut în faţa Comisiei examenului de stat, proiectul de diplomă. Ei au proiectat şi conceput, sub îndemnul prof. univ. Alex. Rogoian, şeful catedrei de electrotehnică şi automatică CALCULATORUL ANALOGIC NELINIAR TRANZISTORIZAT. Iată-i în fotografie pe cei trei autori în faţa originalei lucrări

Foto: AGERPRES

SĂPTĂMÎNA VIITOARE PE ECRANE

● Cinematografia sovietică va fi prezentă cu filmul „MISIUNE EXTRAORDINARĂ" — o evocare a figurii unui remarcabil revoluţionar boşevic, Ter Petrosian, supranumit Kamo. Sînt evocaţi în acelaşi timp anii războiului civil şi, în acest context, activitatea desfăşurată de Kamo, în calitatea sa de comisar cu împuterniciri extraordinare, trimis de Lenin în Transcaucazia.

● ESCROCII DE LA MÎNĂSTIRE" este titlul unei comedii cu subiect poliţist realizată de studiourile engleze. O bandă de spărgători, ca să scape de urmărirea poliţiei, se refugiază printre călugării unei mînăstiri şi, vrînd nevrînd, se supune rigorilor vieţii monahale.

● În sfîrşit, cel de al treilea film, italian, adună sub titlul „BĂIEŢII DE LA TONOMAT" cîteva „stele" ale muzicii uşoare: Toni Dallara, Betty Curtis, Alfred Buscaglione, Adriano Celentano etc. Acţiunea filmului este doar un pretext pentru prezentarea unor şlagăre la modă şi a cîtorva piese coregrafice.

(Agerpres)

Noaptea la... Mamaia!

ARTA DE A FI ÎN VACANŢĂ

Pîrîul Rece răcoreşte din nou, ca-n orice sezon estival, febra examenelor studenţeşti abia încheiate. Peste trei sute de băieţi şi fete din toate centrele universitare ale ţării (şi mai departe pe toate întinderea verii, de şase ori cîte trei sute!) au schimbat tocul cu alpenstocul, mapa doldora de cursuri cu rucsacul, ca să străbată potecile înguste spre Diham şi Cristianul Mare, să-şi scalde trupurile în soarele de pe Belvedere, să joace ping-pong şi şubak pe săturate.

„Veteranii" taberelor studenţeşti, campionii sesiunilor bune revin aici încărcaţi de amintiri care se topesc curînd în faţa impresiilor prezente — amintiri viitoare... O regăsesc aici la postul ei, conştiincioasă şi serviabilă, pe Letiţia Kartaş, fata înaltă şi subţirică de la club. Din octombrie pînă-n iulie, e studentă silitoare la Facultatea de drept, la Cluj, — citeşte multă literatură, iubeşte mult teatrul şi filmul şi nu e de acord cu cronicile subiective — iar trei luni de vară e „tovarăşa Letiţia de la club", care „pune muzică" de dimineaţă pînă seara, care recomandă cu competenţă (e mereu la curent cu toate noutăţile literare) lecturile de vacanţă din biblioteca aflată tot în grija ei.

„Bobocii" de astă-toamnă, maturizaţi în „focul" a două sesiuni, descoperă farmecul verilor studenţeşti, parcă altfel decît cele şcolare. Maria Ionescu de la Institutul politehnic din Bucureşti, continuă să mai discute încă despre „slăbiciunea" ei din timpul anului — orele de laborator la metalurgie (aici, unde nimeni nu vrea să mai poarte discuţii profesionale!) şi-şi realizează, cu progrese uimitoare, primul proiect de vacanţă: să înveţe tenis de masă.

De, fiecare cu pasiunile lui!

Primele zile mai sînt încă stînjenite de politeţea excesivă în discuţii, de timiditatea privirilor discrete ce anunţă viitoarele idile — de... terasa de dans, care cu semiobscuritatea ei (nu s-au cumpărat încă becuri) nu prea ispiteşte.

Şi mai e ceva: vezi în jur, profilate anacronic pe peisajul însorit ce îmbie la drumeţie, prea multe rochiţe vaporoase, prea multe tocuri cui şi poşete elegante, prea multe cravate impecabile. Poate n-ar fi rău dacă asociaţiile din institute s-ar îngriji, într-un fel, ca studenţii să primească o dată cu biletul de tabără aducătoare de soare şi veselie, şi cîteva indicaţii minime cu privire la arta de a fi în vacanţă.

Comandamentul taberei are planuri mari. Tovarăşa profesoară Ecaterina Chervăsuţă şi „adjuncta" ei în probleme de sport, Denis Berindei, studentă la Politehnica din Bucureşti, lucrează într-una la afişe anunţînd concursuri şi excursii, la stabilirea celor mai interesante trasee spre Rîşnov, Bran, Braşov, Sinaia, Diham, Omul, Postăvarul... Planuri incompatibile cu tocurile cui şi cravatele impecabile. Se aşteaptă încă hanorace şi rucsacuri de la Bucureşti, o masă de tenis de la Braşov (cea existentă arată jalnic!) şi, bineînţeles, becuri de la... Predeal. Să sperăm că le vom avea măcar în a doua jumătate a seriei.

Planuri deci, există. Şi iniţiative de moment. Se prevăd meciuri de volei şi tenis de masă, concursuri de recitări şi cîntăreţi, poate şi de dansatori — adică ceea ce se petrece de obicei în orice tabără studenţească, de la mare sau de la munte, de iarnă sau de vară.

Poate n-ar strica un plus de fantezie. Măcar pentru seriile ce vor urma.

NICOLETA TOIA
studentă

ROMANTISMUL PEISAJULUI

RETROSPECTIVA ELEUTHERIADE

Intrînd în expoziţia Mihaelei Eleutheriade, din sala Dalles, încerci sentimentul sărbătoresc al unei preţuite onomastici familiare. O căldură şi o melancolie de basm vechi poleieşte panourile acestei antologii plastice şi te reîntoarce cu ani în urmă la romantica vîrstă a adolescenţei.

Retrospectiva Eleutheriade vine cu o atmosferă calmă de interior românesc, de pe lavíţele căreia îmbată aroma tomnatecă de gutui şi levănţică.

Mihaela Eleutheriade a debutat acum patruzeci de ani, elevă fiind a lui Ipolit Strîmbu, Cecilia Stork, D. Mirea şi a pictorului Bissiere, profesor la Academia Ranson.

Şi-a început cariera sub influenţe pariziene — în expoziţie sînt cîteva tablouri edificatoare — dar curînd abandonîndu-le, a pornit pe un drum propriu, aşa cum a procedat majoritatea artiştilor noştri plastici dintre cele două războaie mondiale.

Acest fenomen comun artiştilor reprezenta de fapt o reîntoarcere la respectul pentru desen, pentru culoare şi pentru compoziţie, elemente fundamentale oricărei picturi indiferent de şcoala în care se plasează artistul.

Mihaela Eleutheriade, respectă legile clasice ale picturii, adică: desenul, culoarea şi compoziţia. Punerea sa în pagină, începînd de la lucrările mai mici şi pînă la tablourile de dimensiunea celor ca: „Valea Slănicului" şi „Fotoliul roşu" este impecabilă. Tehnica de a distribui culoarea variază în arta sa, de asemenea temele cromatice.

Remarcabilă peisagistă, artista are în paleta sa o mare putere de evocare şi comunicativitate lirică.

„Răscruce la Tulcea", „Trenuleţ la Sighişoara", „Bărci", „Cu sania la drum", „Uliţa satului", „Suburbii", „Bănci în grădina Icoanei", „Marginea Covasnei", „Veneţia", „Tătăroaice", „Colţ de stradă la Paris", „Copil cu flori" sînt tablouri care fac [illegible] ori cărui muzeu. (De altfel multe din lucrările retrospectivei sînt împrumutate din muzee).

Întreaga expoziţie exprimă un rar simţ artistic dar reprezintă în acelaşi timp şi o demonstraţie a unui efort continuu de autodepăşire. Este banal, dar niciodată inutil, să repetăm că talentul singur este insuficient pentru formarea unui artist. O muncă spirituală şi fizică, un devotament şi o dăruire totală conturează şi completează pe adevăratul artist.

Îndemnăm, deci, pe cei dornici de adevărată pictură şi nu de experienţe sezoniere să viziteze această expoziţie la care atît publicul cît şi specialiştii, de toate felurile, au ce admira.

Vizitatorului grăbit, pe care îl aşteaptă un modern Fiat 1300 la intrare, nu-i va displace — sîntem siguri — o plimbare prin peisajele de altădată şi de azi, în romantica trăsură cu cai a Mihaelei Eleutheriade.

NEAGU RĂDULESCU

Uliţa satului 1965

Veneţia 1938

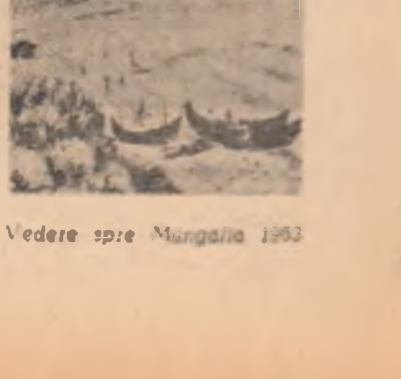

Vedere spre Mangalia 1963

ÎN EDITURA POLITICĂ AU APĂRUT:

F. Engels: Anti-Duhring — ediţia a IV-a

În această lucrare Engels a expus principiile fundamentale ale ştiinţei marxiste, precum şi o serie de probleme noi ale teoriei şi practicii revoluţionare. El arată totodată cum aplicarea consecventă a metodei materialist-dialectice permite rezolvarea celor mai complexe probleme ale ştiinţelor sociale şi ale ştiinţelor naturii.

Ideile din „Anti-Duhring", această adevărată enciclopedie a marxismului, au exercitat o puternică influenţă şi au jucat un rol de seamă în istoria marxismului şi a mişcării muncitoreşti revoluţionare.

F. ENGELS — Dialectica naturii — ediţia a III-a.

Pentru prima oară în istoria marxismului, Engels analizează aici multilateral problema corelaţiei dintre filozofie şi ştiinţele naturii, dezvăluind legătura indisolubilă dintre ele; el dezvoltă tezele fundamentale ale materialismului dialectic despre materie şi mişcare, spaţiu şi timp, concretizează definiţia dialecticii.

„Dialectica naturii" constituie un îndreptar preţios pentru fundamentarea materialist-dialectică a ştiinţelor moderne ale naturii.

INTERPRETAREA LITERATURII DRAMATICE

de Lascăr Sebastian

DECALOGUL SPECTATORULUI (VII)

După o bună, echilibrată alcătuire a repertoriului, aşa cum am văzut-o în articolul nostru trecut, cel mai de seamă element care concură la şlefuirea gustului artistic este fără îndoială felul interpretării, modul realizării scenice a textului dramatic. Nu vorbim aici de trădarea înţelesurilor unei piese printr-o greşită interpretare. A face, de pildă, din stîrnitorul de haz Titircă Inimă Rea un mare personaj de dramă, cu „anxietăţi" şi „angoase" produse de gelozie, de spaima că „i se duce ambiţul de familist" or, dimpotrivă, a ridiculiza pînă la bufonerie credulitatea tragică a regelui Lear — iată nu o greşeală de interpretare, ci o catastrofă artistică, menită să deruteze, în mintea spectatorului, înţelegerea justă a ceea ce a urmărit dramaturgul. Fireşte, chiar aşa cum spunem noi nu s-a întîmplat niciodată. Nu s-a întîmplat *chiar aşa* dar „pe aproape" de aşa ceva s-a întîmplat. Cîţi actori, şi nu de a doua mînă, n-au împrumutat accente tragice, la modul grav, nu ironic, lui Alcest, „Mizantropul" molieresc, care nu-i altceva decît protagonistul unei comedii! Asupra unor asemenea erori care duc la o falsă înţelegere a intenţiilor autorului nu ne oprim acum, fiindcă acum sîntem interesaţi de influenţa pe care interpretarea o poartă mai ales asupra dezvoltării sau vicierii gustului.

În această privinţă, interpretarea e suverană. Dacă citind de unul singur o piesă de teatru, cititorul e liber, potrivit pregătirii şi puterii sale de pătrundere, să aleagă ce voieşte din lectura solitară, în schimb la teatru se întîmplă altfel. Spectatorul e nevoit să primească o interpretare de-a gata, cu anume accente *aici* şi nu *dincolo*. Nu tăgăduim că un spectator avizat e capabil să respingă interpretările pe care le găseşte eronate. Însă noi ne referim aici tocmai la spectatorul tînăr, încă nu îndeajuns de pregătit, căruia însăşi instituţia teatrală are menirea să-i înlesnească pregătirea, să-l apropie cît mai mult de adevărul artistic.

De obicei, prin interpretare se înţelege cu exclusivitate jocul actorilor. E o greşeală. Actorul, se-nţelege, deţine primul loc, are cea mai mare importanţă în acest complex care se numeşte „spectacol de teatru". Şi cînd actorul, în loc să interpreteze, se scălîmbăie, fie în direcţie ieftin melodramatică, fie în sensul unei comunicări de bîlci, atunci prost-gustul e asigurat chiar dacă tot ce-i împrejurul său pe scenă ar atinge culmea rafinamentului estetic. Totuşi prin interpretare trebuie înţelese — măcar că nu la acelaşi nivel — şi decorul, şi costumul, şi lumina, şi muzica de scenă, şi mobilierul etc. Căci poate exista scălîmbăială în *toate* acestea ca şi în jocul unor actori. Pervertirea gustului e uşurată de un decor zugrăvit în culori de sorcovă, de un costum croit alandala şi dintr-un material nu mai puţin pestriţ, de o lumină orbitoare cînd ar trebui să fie discretă într-o scenă de intimitate, de un mobilier care... A, da! În privinţa mobilierului şi a recuzitei, fie-mi iertat să depăn o amintire.

Am asistat pe vremuri, într-un oraş de provincie, la reprezentarea lui *Conu Leonida faţă cu reacţiunea*. Să zicem că pînă spre final lucrurile au mers cum au mers. Însă finalul a pus capac „interpretării". Se ştie că, după ce conu Leonida îşi etalează, în admiraţia năucă a Efimiţei, toată filozofia lui politică de „galibardian" şi adversar neînfricat al reacţiunii, eroul caragialesc adoarme dus cu *fiorituri* de sforăieli. Nu mai puţin buştean adoarme şi Efimiţa. Şi deodată, în noapte, se aud „focuri în oraş". Bobocul şi consoarta lui se trezesc înfricoşaţi. Desigur „reacţiunea" l-a dibuit pe „republican" şi vine să-l facă ferfeniţe. Altă scăpare nu-i decît fuga pe din dos. Ca să cîştige timp pentru a aduna minimum de boarfe necesare unei subtilizări interpretative, trebuie baricadată intrarea principală. Eroii noştri se pun pe treabă: împing masa, împing dulapul, pun scaune pe masă etc. Apoi, cu acelaşi zor, îşi strîng şi catrafusele. Scena, cum iar se ştie, e de mare haz. Şi toată dezordinea care se naşte pe scenă nu face decît să ilustreze harababura din capul lui Leonida. „Interpreţii" din acel oraş provincial de pe vremuri, cugetînd nu mai puţin adînc decît conu Leonida. au găsit că e cazul „să exploateze" pînă la refuz comicul acestei scene. Şi iat-o pe Efimiţa înainte de a-i aşeza cu scumpătate în boccea, scuturînd nişte enormi chiloţi cu volane, şi iată-l pe conu Leonida aducînd un respectabil vas de noapte. Totul — spre deliciul unui public rudimentar, cu un gust îndoielnic educat de alţi asemenea interpreţi. Iată cum numai două obiecte de recuzită, care n-au nimic de-a face cu interpretarea actoricească, pot, prin aluziile lor triviale, să degradeze o scenă culminantă, de un subtil comic, de o mare încărcătură de tîlcuri.

N-am putea susţine — fiindcă n-avem cum — că teatrul zilelor noastre mai cade în asemenea erori stricătoare de gust. Dar ar fi să ocolim un adevăr dacă n-am releva, pentru dezaprobare, un alt soi de degradare a spectacolului, care, din păcate se mai practică ici şi colo. Să ne lămurim.

Prin realizarea unui spectacol, oamenii noştri de teatru cheltuiesc imaginaţie bogată, subtilitate în depistarea sensurilor majore ale unui text, gust rafinat în ridicarea decorurilor, în folosirea luminilor, în potrivirea costumaţiei, în armonizarea mişcării, în stabilirea ritmului şi aşa mai departe. Toate — pînă la premieră, inclusiv. O dată premiera reprezentată, nici să-ţi pese! Ici, o poţi lăsa mai ieftin, dincolo poţi umfla lucrurile, într-alt moment poţi trece peste nişte replici; un actor, pregătit pentru rol vreo două luni de zile, poate fi înlocuit cu un altul care a învăţat rolul mecanic în maximum o săptămînă; un frac, impecabil la prima reprezentare, poate apare şi boţit la cea de-a unsprezecea; cutare efect de lumină, atît de just, încît a fost aplaudat la premieră, poate fi suprimat mai tîrziu, dacă prezintă unele dificultăţi la realizare. Şi cîte şi cîte! Atare degradări în spectacol duc negreşit la falsificarea lui şi, implicit, la vicierea gustului. Or, nu se cuvine să împarţi spectatorii în două categorii: privilegiaţii primelor spectacole şi restul.

În concluzie, pentru a se împlini frumoasa misiune a cultivării artistice, teatrele cată, mai întîi, să-şi echilibreze bine repertoriul, să facă cele mai neprecupeţite eforturi în realizarea artistică şi, în sfîrşit, să menţină această realizare *de-a lungul întregului şir de spectacole*. Altfel, nici vorbă nu poate fi ca, în special, tînărul spectator să înveţe a avea legitime pretenţii estetice.

● Știri interviuri repo rtaje ● Știri interviuri repo **ZILNIC** rtaje ● Știri inter viuri reportaje ● Știri interviuri reportaje ● Știri

INFORMAȚII

INFORMAȚII

ACTUALITATEA

Sosirea unei delegații de activiști ai Partidului Comunist Chinez

La invitația Comitetului Central al Partidului Comunist Român, sîmbătă a sosit în Capitală, în schimb de experiență, o delegație de activiști ai Partidului Comunist Chinez, condusă de Cao Ian, ministrul industriei chimice, secretar al Comitetului de partid al ministerului.

La aeroportul Băneasa, delegația a fost salutată de Ștefan Matei, membru al C.C. al P.C.R., șef de secție la C.C. al P.C.R., Constantin Scarlat, membru al C.C. al P.C.R., ministrul industriei chimice, Ion Bucur, prim adjunct de șef de secție la C.C. al P.C.R., Nicolae Ionescu, adjunct de șef de secție la C.C. al P.C.R., Gheorghe Pacoste, adjunct al ministrului petrolului.

A fost de față Tzen Iun-ciuan, ambasadorul R. P. Chineze la București.

(Agerpres)

Vicepreședintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Ilie Murgulescu, a adresat o telegramă de felicitare lui Kocea Popovici cu prilejul alegerii sale ca vicepreședinte al Republicii Socialiste Federative Iugoslavia.

Sîmbătă după-amiază s-a înapoiat din Anglia, unde a făcut o vizită, la invitația guvernului Marii Britanii delegația de specialiști în domeniul agriculturii, condusă de Angelo Miculescu, prim vicepreședinte al Consiliului Superior al Agriculturii.

La invitația Camerei de Comerț a Republicii Socialiste România, sîmbătă după-amiază a sosit în Capitală dr. Otto Schedl, ministru de stat pentru economie și transport al landului Bavaria.

Pe aeroportul Băneasa, oaspetele a fost întîmpinat de Victor Ionescu, președintele Camerei de Comerț, Dumitru Usturoi, adjunct al ministrului comerțului exterior, și alte persoane oficiale.

A fost de față dr. Franz Drutschmann, locțiitor al șefului Reprezentanței comerciale a R. F. Germane la București.

Sîmbătă s-a inaugurat casa de cultură din orașul Giurgiu.

În prezența a mii de locuitori ai orașului, veniți la festivitate, Vasile Mateescu, președintele Comitetului executiv al Sfatului popular regional București, a declarat deschisă casa de cultură. Tovarășii Gheorghe Necula, prim secretar al Comitetului regional București al P.C.R., Ion Iliescu, șef de secție la C.C. al P.C.R., Ion Moraru, vicepreședinte al Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă, reprezentanți ai Sfatului Popular regional, Comitetului regional de partid, precum și ai organelor locale de partid și de stat și numeroși cetățeni au vizitat apoi casa de cultură. Ridicat în centrul orașului, în mijlocul ansamblurilor de blocuri de locuințe construite în ultimii ani, noul lăcaș de cultură dispune de o sală de spectacole cu 600 de locuri, prevăzută cu aer condiționat.

Uzina de vagoane Arad. In hala de montaj a vagoanelor de marfă

Foto: AGERPRES

CONTINUĂRI • CONTINUĂRI

Azi — intră în istorie

reformare catalitică și de extracție a aromatelor de la rafinăria din orașul „Gheorghe Gheorghiu-Dej", a unor fabrici noi în cadrul Combinatelor din Baia Mare și Ploiești, a Combinatului de îngrășăminte azotoase din Tg. Mureș, a Complexului industrial pentru exploatarea și prepararea bauxitei din Dobrești.

La temelia viitorului, anul 1966 aduce prima șarjă de oțel de calitate înaltă, produs în cel mai mare cuptor din țară — cuptorul electric de 50 de tone de la Uzina metalurgică București; la temelia viitorului în acest an hidrocentrala de pe Argeș va pune lumina și puterea kilovaților ei așteptați; tot acum, la Hunedoara se apropie de sfîrșit construcția noului furnal de 1 000 mc., care va produce de circa 2,5 ori mai multă fontă decît toate furnalele țării în 1938. Pe pămîntul Galaților înaintează șantierul Combinatului siderurgic, teritoriul oțelului, la Porțile de Fier muncitorii lărgesc front de lucru luminii viitoare. Și dacă, un an în urmă, Lotrul era numai un vis de constructor, acum el este o temelie chemînd dăruirea și hărnicia celor care au făcut Bicazul, hidrocentralele de pe Bistrița, Argeșul; și dacă un an în urmă, noua Politehnică din București se înfiripa doar în peniță, pe foi foșnitoare de calc, acum ea este un șantier trepidant, o certitudine crescînd sub ochiul nostru martor.

Anul acesta țara înseamnă tot ce știam pînă acum și, mai mult, tot ce s-a făcut în rodnicul timp trecut de la Congresul Partidului pînă azi. Iubindu-ne pămîntul i-am adăugat, într-un an, noi și noi motive de dragoste, am sporit avuția societății cu înfăptuiri și întemeieri care ne leagă încă mai mult de prezent și de viitor.

Ziua contemporană, trăită în deplina ei forță, e una de muncă, obișnuită, nu totdeauna ușoară, nesolemnă prin firescul și modestia oamenilor care îi fixează conturul. Dar fiecare zi a noastră ajunge totodată solemnă ca una de eronică, datorită faptelor pe care le facem și care, prin durată, vor deveni istorice. Ca un amplu ecou popular al acestei încrederi, justificare a viitorului ce se prevede României socialiste condusă de partid, sună în auzul fiecăruia cuvintele rostite la prima ședință plenară a Consiliului Național al Cercetării Științifice de secretarul general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, tovarășul Nicolae Ceaușescu: „...poporul român e chemat să făurească în mod conștient istoria prezentă a României. De felul cum se va munci astăzi depinde ceea ce vor scrie istoricii de mîine. Noi dorim ca ei să scrie că ne-am făcut datoria pe deplin față de patrie, față de popor".

Excursie printre excursioniști

cut drumurile străbătute de tinerii turiști bănățeni au crescut în acest an, pînă acum datorită organizării mai multor excursii și îndeosebi drumețiilor cu aproape 50 000 de kilometri.

Sporul acesta are o explicație. Desprinzînd din indicațiile Congresului al VIII-lea al U.T.C. ideea că „pentru dezvoltarea turismului de masă este necesar să fie folosite toate resursele", comisiile turistice din regiunea Banat dovedesc cu realizări și inițiative preocuparea pentru găsirea unor posibilități de cuprindere a tot mai mulți tineri în excursii și drumeții. Pe Bega, cîteva vaporașe efectuează în mod obișnuit curse de pasageri între Timișoara și Sînmihai Român. De curînd, la sugestia unor tineri, comisia de turism a comitetului orășenesc U.T.C. a propus și a obținut ca, o dată pe săptămînă, două vaporașe să fie puse la dispoziția organizațiilor U.T.C. În fiecare duminică este rîndul unei alte organizații să beneficieze de acest mijloc de transport.

În plus, solicitată de comisia regională de turism, direcția regională C.F.R. pune la sfîrșitul săptămînii la dispoziția organizării U.T.C., două garnituri de automotor. Meritul de inițiator al organizației regionale U.T.C. este în acest caz dublat de laudele pe care le merită, pentru înțelegerea acordată tineretului, responsabilii unor întreprinderi de transport din regiune.

Sugestii pentru viitoarele trasee

Sînt multe locuri pitorești în regiune, mai puțin cunoscute și nefrecventate de turiști. Munții Zărandului, Cheile Rudăriei, Cheile Carașului, Comarnic, Cascadele de la Izvin, Pădurea Bazoșului, faimoasa exploatare de marmoră de la Rășchița, Valea Nădragului, Izvoarele Begheiului, iată numai cîteva. Un itinerar turistic care să le cuprindă se întocmește mai rar la O.N.T. Puține sînt însă și organizațiile U.T.C. care se „aventurează" în aceste locuri. De ce? Pentru faptul că nu sînt suficient popularizate. Trebuie spus că în acest sens nici comisiile de turism nu fac risipă de fantezie, de inițiativă.

Pledoarle pentru „Turul orașului"

Am întreprins în rîndurile elevilor unor școli generale, licee, școli profesionale și tehnice din Timișoara o anchetă. Ce arată răspunsurile? 30 la sută demonstrează că elevilor le-au rămas după călătoriile făcute date semnificative din istoria orașului, ei vorbesc interesant despre monumentele de cultură, istorie, despre prestigiul economic al orașului etc. Majoritatea celor chestionați însă au o imagine destul de săracă despre orașul lor.

Iată, totuși, că o acțiune turistică menită să le facă cunoscut propriul oraș, organizată de O.N.T. („Turul orașului") n-a avut, într-un an și jumătate începînd din ianuarie 1965 decît 605 participanți. Explicația: popularizarea slabă, aproape inexistentă — a acestei acțiuni atît de către organizatori, cît și de către comisiile de turism ale organizațiilor U.T.C. Și încă o explicație: „Tururile orașului — ne declară un colaborator al O.N.T., tovarășa Gabriela Kelcso, de la Baza de cercetări din Timișoara a Academiei, — se desfășoară sporadic, în... golurile de producție ale Agenției".

Notăm o inițiativă interesantă. Are cuvîntul secretarul U.T.C. de la Școala profesională a uzinelor mecanice: „Duminica dimineața și în alte zile din cursul săptămînii, după-amiaza, elevii noștri pleacă în drumeție prin oraș. Folosim și tramvaiul, mergem și pe jos. De pildă, cu 50 de elevi din anul I așchieri metalice am vizitat noile construcții din zona „Tipografilor", Muzeul, podurile Decebal, Traian, Ștefan cel Mare și podul nou construit pe locul celui proiectat de ing. Eiffel, autorul celebrului turn din Paris. Plimbarea s-a încheiat cu vizionarea în colectiv a filmului „Haiducii".

Iată, dar, că nu lipsa de interes a tinerilor face să nu se bucure, încă, de atracție o formă foarte utilă de cunoaștere a localităților. Cauza trebuie, deci, căutată chiar la Agenția O.N.T., ea fiind, poate, cea indicată de tinerii anchetați: lipsa de popularizare, organizarea superficială.

Căutați soluțiile simple!

„Cea mai frumoasă excursie, ne spuneau tinerii de la întreprinderea „Electrobanat" a fost atunci cînd am avut un ghid bun, care a știut să ne spună mai mult decît scria pe tăblița explicativă de pe zidurile monumentului". Nu în toate excursiile se beneficiază însă de asemenea îndrumători. La unele locuri istorice turiștii bănățeni nu primesc explicații, ori explicațiile sînt aproximative (La Cetatea Soimuș, de pildă, servește drept ghid un localnic care aduce apă vizitatorilor).

Chiar de la înființarea sa, comisia de sport și turism a comitetului regional U.T.C. s-a lovit de acest neajuns, propunîndu-și să găsească o soluție. În ședința de lucru la care am participat s-a discutat mult despre această problemă, fără a se putea ajunge la stabilirea unor măsuri concrete. Aceasta din cauză că membrii comisiei s-au orientat spre soluții care cer timp și eforturi mai mari decît pot face ei înșiși. Așa, de pildă, s-a discutat despre întocmirea unei cărți-„ghid", despre cursuri de perfecționare și instruire pe plan regional etc., lucruri bune, care trebuie făcute, dar de cei responsabili cu aceasta. Că lucrurile stau așa o dovedește și faptul că unele organizații U.T.C. n-au mai așteptat să le vină ajutorul „de sus". Așa de pildă, organizația U.T.C. de la „Electromotor" are 15 ghizi proprii, formați dintre tinerii întreprinderii care au călătorit mult. Aceștia s-au specializat atît de bine încît și O.N.T.—ul apelează la serviciile lor. De asemenea, la Combinatul metalurgic din Reșița, asociația sportivă recrutînd tineri care cunosc bine traseele a reușit să asigure o bună îndrumare atît vizitatorilor orașului cît și tinerilor ce se îndreaptă spre diferite locuri pitorești din regiune. Nu e oare soluția cea mai bună la care trebuie să apeleze comisiile de turism?

Mereu același răspuns: prezent

S-a lucrat și noaptea (cînd forțele au fost întărite prin venirea și a celor din zootehnie și legumicultură). În numai cinci zile atacul a fost stăvilit. Plantele nu au avut de suferit, pierderile au fost evitate.

Acesta n-a fost singurul prilej cu care tinerii cooperatori din Mircea Vodă și-au dovedit hărnicia. Iată un alt caz. Între 10—15 iunie au căzut ploi abundente. Ele au venit imediat după terminarea prașilei a treia. Terenul s-a tasat, ceea ce, dacă nu s-ar fi intervenit, ar fi avut o influență negativă, asupra producției. Prașila a IV-a trebuie executată fără întîrziere. Oamenii erau încă ocupați cu alte lucrări la zi.

La adunarea generală a organizației U.T.C. care a avut loc în această perioadă a fost invitat și inginerul agronom al cooperativei, tovarășul Iordache Nelersa. S-a făcut un calcul. Cîte zile-muncă ar fi trebuit consumate cu prașila a IV-a? Dacă acestea se consumă, se cîștigă ori se pierd? Calculînd în medie, după producția anilor anteriori, efectuînd prașila a IV-a înseamnă un cîștig de 350 kg porumb boabe la hectar, sau 37,8 vagoane în total. Prașila a IV-a se impunea, deci, executată fără rezervă.

În același timp însă, trebuiau recoltate și furajele.

Dezbătînd aceste probleme, s-a făcut propunerea ca în timp ce tractoarele efectuează prășitul mecanic, tinerii să ia parte la cositul fînurilor, iar în timp ce fînurile se usucă, să ajute la prașila manuală a porumbului. Prezența tinerilor la muncă în această perioadă? Sută la sută.

CAMPIONATUL MONDIAL DE FOTBAL

DUPĂ „NAUFRAGIUL" DE LA LIVERPOOL

Prin telefon de la trimisul nostru special la Londra, FĂNUȘ NEAGU

Pele îngrijorat...

REZULTATE TEHNICE:

Unul din derbiurile celei de-a cincea zi a Campionatului mondial de fotbal s-a consumat la Sunderland între puternicele echipe ale U.R.S.S. și Italiei. Partida s-a încheiat cu scorul de 1—0 în favoarea jucătorilor sovietici care și-au asigurat calificarea.

Un alt meci așteptat cu viu interes: Argentina-R. F. Germană n-a fost concludent pentru observatorii prezenți la Birmingham, apărările „beton" au anihilat complet liniile de atac și la sfîrșitul celor 90 de minute tabela de marcaj indica 0—0.

La Manchester, Portugalia a dispus fără emoții, cu 3—0, de selecționata Bulgariei.

LONDRA: Anglia-Mexic 2—0 (1—0). Cele două goluri au fost marcate de B. Charlton în minutul 37 și Hunt în minutul 75.

În Anglia, după cîteva zile frumoase, a început să plouă. Este frig, bem ceai cu lapte și tremurăm. Noi cei neutri, tremurăm din pricina ploii, ungurii de fericire, francezii de mînie, brazilienii de spaimă. La Liverpool, în nordul insulei s-a înregistrat cel mai cumplit naufragiu. Brazilienii fără Pele au pierdut o întîlnire hotărîtoare. „Titanicus" dacă ar fi ieșit la suprafață și s-ar fi scufundat [illegible] a doua oară, n-ar fi [illegible] să curgă atîtea lacrimi cîte au vărsat miile de sud-americani, veniți cu familiile ca să poarte în triumf spre Rio cupa „Jules Rimet" care — acum nu mai am nici o îndoială — va rămîne în Europa. „Dezastrul" suferit de Brazilia, într-un meci de-a dreptul istoric, constituie, susțin specialiștii, începutul declinului bicampionilor mondiali și ai fotbalului artistic. Uraganul european nu mai poate fi stăvilit. O, dacă i-ați fi văzut pe turiștii brazilieni cum își sfîșiau hainele! Hohotele lor de plîns, amestecate cu strigăte de uimire — iată ceva ce n-o să pot uita niciodată.

Astăzi (sîmbătă n.r.) ziariștii prezenți în Anglia aduc în discuție permanent, aceleași subiecte: drumul Braziliei și din nou lovitura primită de Brazilia. Am făcut toate calculele posibile și am ajuns la concluzia că soarta Braziliei stă acum în mîna bulgarilor. Piciorul de aur al lui Asparuhov va decide. Pînă atunci, însă, trebuie să vă spun că Brazilia fără Pele este o echipă cum sînt încă vreo 10 în lume.

Spania datorează fundașului Sanchiz toate complimentele ce le primește astăzi. Suarez, copilul de suflet al lui H. H., și Peiro, idolul fetelor din Milano, cînd nu joacă la Inter nu au ceea ce se numește [illegible]. [illegible] presei întîmplarea l-a plasat pe celebrul Di Ștefano între patru ziariști români: Eftimie Ionescu, Romeo Balaban, Petre Cristea și autorul acestor rînduri. Di Ștefano, trimisul special al Agenției E.F.E., om care a traversat toate continentele fotbalului și-a amintit cu plăcere de cele trei călătorii ale sale în România. Iar Ricardo Zamora, celebrul portar despre care legendele spun că apăra cu pistolul lîngă bară, gata oricînd să-și tragă un glonț în creier dacă va primi un gol (A primit zeci și zeci de goluri și nu a apelat bineînțeles niciodată la pistol), s-a simțit dator să ne complimenteze în limba italiană:

— Loro hanno un bel paese (aveți o țară frumoasă).

I-am mulțumit și... am trecut la Di Ștefano.

— Se spune că veți părăsi marea dumneavoastră dragoste: fotbalul.

— Vă exprimați inexact. Fotbalul rămîne mereu marea mea dragoste. Dar din păcate vine o vîrstă a plecărilor. Zilele acestea l-am întîlnit pe Billy Wright, cel care a fost selecționat de peste o sută de ori în naționala Angliei. Wright înseamnă în traducere — scris. Billy Scrisul, i-am zis, scris ne este de acum să stăm numai în tribune.

— Veți îmbrățișa profesiunea de ziarist? [illegible]

Di Ștefano se apără rîzînd cu gesturi largi:

— Nu, nu, nu. (explicîndu-se). Pentru așa ceva trebuie să ai nervi tari și rezistența unei extreme.

— Dacă ați fi fost ziarist ce ați fi scris despre răpirea dumneavoastră, petrecută acum cîțiva ani?

— Un manual de șah; pe tot timpul captivității am jucat șah. Și am pierdut.

— Cele mai frumoase goluri?

— Acela cînd portarii vin și mi se uită în ochi și mă bat pe umăr. Dar odată, unul dintre ei m-a îngrozit. Alfredo, Alfredo, mi-a zis el, și tonul cu care mi-a vorbit, m-a făcut să îmi dau seama că omul acesta, este colegul meu și își cîștigă existența la fel ca mine. De atunci, rareori m-am mai simțit fericit după înscrierea unui gol.

— Părerile despre acest campionat?

— Este cel mai puternic din cîte s-au ținut. (Peste cîteva clipe numai, ungurii aveau să zguduie întreaga Brazilie). Dumneavoastră, ziariștii ați trecut Anglia pe planul II. Dar Anglia o să vedeți, abia acum va intra în joc.

Înclin să cred că are dreptate. Anglia rămîne în continuare o mare putere a fotbalului. În grupa I deține rolul de vioară primă. Ieri, Uruguayul a scos din cursă echipa Franței. Și ziarele din Paris, toate deplîngeau soarta echipei lor. Dar domnul Leclerc, președintele clubului Olympic Marseille a declarat că: „fotbalul francez și-a arătat adevăratul său nivel... avem un nivel modest, sîntem cu două clase mai jos decît celelalte echipe...".

Franța a pierdut aici ocazia de a face carieră. Echipa antrenată de Henri Guerin calificată în acest turneu în dauna Iugoslaviei a decepționat încăodată și în meciul cu Uruguay. Adoptînd sistemul de apărare beton, Guerin Henri a săvîrșit o mare greșeală, pentru că nu avea la dispoziție jucători de ridicată valoare tehnică, așa cum are Inter, de pildă. Ieri, scrie „L'Equipe" făcînd haz de necaz, „a fost sărbătoarea lui Henri Guerin. (Asta pentru că la 15 iulie se sărbătorește în Franța, Sfîntul Henri). Apropoul este destul de răutăcios dacă stai să te gîndești.

Un pic de mister învăluie echipa Italiei. Mazzola nu se înțelege cu Rivera, antrenorul Fabbri este nemulțumit și vorbește de modificări... Dar sub toate acestea, ziariștii veșnic neîncrezători, gîndesc că se ascunde ceva tulbure. Îi voi vedea diseară la lucru cu echipa Uniunii Sovietice și marți veți avea vești.

O PAGINĂ DE EROISM POPULAR

30 de ani de la începutul războiului civil din Spania

Se împlinesc 30 de ani de la începerea luptei eroice a poporului spaniol împotriva agresiunii fasciste, pentru libertate și democrație. La 18 iulie 1936, fascismul spaniol, avînd sprijinul Germaniei hitleriste și Italiei fasciste, a dezlănțuit rebeliunea împotriva Republicii Spaniole.

Cercurile reacționare din S.U.A., Anglia și Franța sub pretextul politicii „de neintervenție" în treburile Spaniei, au încurajat fățiș intervenția lui Hitler și Mussolini în peninsula Iberică. Astfel au fost blocate granițele Spaniei, împiedicînd ajutorul din afară al forțelor democratice, în timp ce statele fasciste aveau posibilitatea să trimită trupe și armament rebelilor franchiști.

Puternica ură față de fascism, voința de a apăra drepturile și libertățile democratice, independența și suveranitatea națională, elanul și spiritul de sacrificiu al luptătorilor republicani cuprinși într-un larg front popular, în ale cărui prime rînduri militau comuniștii, solidaritatea întregii lumi progresiste — acestea au fost armele cu care poporul spaniol a ținut piept aproape trei ani rebeliunii conduse de Franco și agresiunii fasciste germano-italiene. Mulți dintre cei mai buni fii ai Spaniei: tineri și vîrstnici, bărbați și femei și-au dat viața în cursul războiului național-revoluționar pentru salvarea țării și libertății umane.

Mii de antifasciști din zeci de țări au sosit în Spania pentru a milita cu arma în mînă alături de poporul spaniol, pentru apărarea republicii.

Poporul român și-a afirmat cu tărie, alături de celelalte popoare, sentimentele sale de simpatie față de cauza dreaptă a Spaniei republicane, solidarizîndu-se activ cu aceasta. Obiectivele luptei poporului spaniol se identificau în esență cu acelea ale forțelor antifasciste din România și din celelalte țări. Acest fapt a determinat o largă mișcare de solidaritate cu lupta republicanilor spanioli.

Din inițiativa Partidului Comunist Român au luat ființă în întreaga țară Comitete pentru ajutorarea Spaniei de pildă la București, Ploiești, Iași, Bacău, Timișoara, Tg. Mureș, Arad etc. Comitetele pentru ajutorarea Spaniei răspîndeau ziare, broșuri, manifeste, în care se dezvăluia adevărul despre lupta poporului spaniol, procurau fonduri pentru sprijinirea Republicii Spaniole.

În fruntea acțiunilor de solidaritate cu Republica Spaniolă s-a situat clasa muncitoare. La această mișcare au luat parte activă, alături de muncitorime, intelectualitatea progresistă, meseriași, țărani, studenți, elemente burgheze cu vederi democratice. Reprezentanți de frunte ai intelectualității înaintate românești și-au ridicat glasul în apărarea cauzei poporului spaniol.

O înaltă expresie a ajutorului frățesc dat de poporul român Republicii Spaniole a constituit-o participarea voluntarilor români în cadrul brigăzilor internaționale la luptele de pe fronturile războiului civil. La chemarea Partidului Comunist Român, însuflețiți de profunde simțăminte patriotice și internaționaliste, aproape 500 de antifasciști români — muncitori, țărani, intelectuali, studenți — au plecat în Spania pentru a lupta împotriva fascismului alături de eroicul popor spaniol, înscriind pe drapelul lor cuvintele: „Pentru libertatea voastră și a noastră". Voluntarii români au participat la toate armele; fiind prezenți la cele mai importante bătălii ale forțelor armate republicane. Ei au luptat cu un admirabil curaj la porțile Madridului, la Yarama, la Guadalajara, la Brunete, la Zaragoza, la Teruel, în Aragon, în Estramadura, pe Ebru, în Catalonia.

În luptele pentru apărarea Spaniei republicane, pentru democrație și pace, alături de numeroși fii ai poporului spaniol și ai clasei muncitoare din diferite țări, și-au dat viața în mod eroic și voluntari români.

Santiago Carrillo, secretar general al Partidului Comunist din Spania, cu prilejul vizitei recente făcută în țara noastră în fruntea unei delegații a Partidului Comunist din Spania, apreciind sprijinul dat de poporul român luptei antifasciste a poporului spaniol, a subliniat că: „Comuniștii și poporul din Spania nu vor uita niciodată participarea combatanților români la brigăzile internaționale, la lupta poporului spaniol împotriva fascismului".

În martie 1939, eroica rezistență a poporului spaniol a fost înfrîntă. În Spania a fost instaurată, cu concursul lui Hitler și Mussolini, dictatura sîngeroasă a lui Franco. De atunci și pînă în zilele noastre, regimul lui Franco a menținut țara într-o situație economică precară, structura latifundiară și rămășițele feudale apăsînd din greu asupra economiei rurale, forțele progresiste fiind oprimate.

În Spania de azi continuă cu dîrzenie lupta maselor muncitorești și populare pentru libertate și democrație. Clasa muncitoare se află, ca și în 1936—1939 în fruntea luptei antifasciste, pentru interesele vitale ale poporului spaniol. Țărănimea, intelectualii, studenții, luptă alături de muncitorime dînd dovadă de combativitate și energie. Acțiunile greviste ale minerilor din Asturia, grevele muncitorilor din industria metalurgică, puternica mișcare a intelectualității și studențimii, demonstrează combativitatea crescîndă a poporului spaniol, hotărîrea lui fermă de a obține schimbări structurale în viața politică și socială a țării.

În fruntea luptei pentru înfăptuirea idealurilor de libertate, democrație, progres social și pace pe pămînt spaniol, se află Partidul Comunist din Spania. Comuniștii spanioli militează pentru unirea tuturor forțelor progresiste și antifasciste, în lupta pentru instaurarea unui regim de libertăți politice care să acorde poporului posibilitatea de a-și hotărî soarta pe cale democratică.

Oamenii muncii din patria noastră, tineretul României socialiste, se bucură din inimă de fiecare succes înregistrat de forțele progresiste din Spania.

Vizita recentă în țara noastră a delegației Partidului Comunist din Spania a prilejuit reafirmarea solidarității poporului nostru cu lupta neînfricată a comuniștilor spanioli, a forțelor progresiste spaniole. Așa cum se arată în Comunicatul cu privire la vizita delegației P.C. din Spania, delegația P.C.R. a reafirmat, în spiritul strînsei prietenii frățești dintre cele două partide, sprijinul deplin și solidaritatea internaționalistă a comuniștilor români, a poporului român, cu lupta eroică desfășurată, în pofida prigoanei și persecuției, de către P.C. din Spania pentru libertate, democrație, progres social, pentru o Spanie liberă, independentă și prosperă.

Poporul, tineretul nostru urează clasei muncitoare, forțelor progresiste și democratice din Spania să dobîndească noi victorii în lupta consacrată intereselor vitale ale poporului spaniol.

ION BABICI
lector universitar

CINEMA

COLIBA UNCHIULUI TOM — film pentru ecran panoramic — rulează la Patria (orele 9; 12; 15; 18; 21).

ÎN FIECARE ZI, SĂRBĂTOARE — cinemascop — rulează la Victoria (orele 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,30; 21). Completare: Apartamentul, Floreasca (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21), Completare: Sandi, să asculți pe mămica!, Drumul Sării (orele 11; 15,30; 18; 20,30).

FĂRĂ PAȘAPORT ÎN ȚARĂ STRĂINĂ rulează la Republica (orele 9; 11,30; 14; 16,30; 19; 21,15). Completare: Orizont științific nr. 3.

COPLAN ÎȘI ASUMĂ RISCUL rulează la Luceafărul (orele 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21), Excelsior (orele 9; 11,30; 13,45; 16,15; 18,30; 21). Completare: Simfonie în alb.

MONEDA ANTICĂ. rulează la Capitol (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30), Gloria (orele 9; 11; 13,15; 15,15; 18; 21,15). Completare: Stuf, Modern (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21,15). Completare: Vizita conducătorilor de partid și de stat în regiunea Oltenia.

CELE DOUĂ ORFELINE. rulează la București (orele 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21). Completare: Vizita conducătorilor de partid și de stat în regiunea Argeș; Feroviar (orele 9; 12; 15; 18; 21). Melodia (orele 8,30; 11,30; 14,30; 17,30; 20,30). Completare: Partidului slavă!

MÎINE, MEXICUL! rulează la Festival. Completare: Vizita conducătorilor de partid și de stat în regiunea Oltenia (orele 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21). Grivița (orele 9; 11,15; 13,30; 16,30; 18,45; 21). Completare: Orizont științific nr. 3.

TOM JONES rulează la Lumina (orele 8,45; 11; 13,15; 15,45; 18,15; 20,45). Completare: O zi din viața lui Tică.

EU SÎNT CUBA rulează la Central (orele 9; 11,45; 14,45; 17,45; 20,45).

ÎN GENUNCHI MĂ ÎNTORC LA TINE rulează la Union (orele 10, 14,15; 17, ora 20 film documentar).

FANFAN LA TULIPE rulează la Doina (orele 11,30; 13,45; 16; 18,30; 21). Completare: Stuf. (Program pentru copii — dimineața orele 9; 10,15), Popular (orele 15,30; 18; 20,45).

INSULELE FERMECATE rulează la Timpuri Noi (orele 9—21 în continuare).

DRAGOSTEA ȘI MODA rulează la Giulești (orele 11; 14,15; 16; 18; 20).

GENTLEMANUL DIN COCODY rulează la Înfrățirea (orele 14; 16; 18,15; 20,30), Cosmos (orele 15,30; 18; 20,45)). Completare: Lumea însetată.

LA PORȚILE PĂMÎNTULUI — cinemascop — rulează la Cringași (orele 15,30; 18,15; 20,45). Completare: Un bloc neobișnuit.

SERBĂRILE GALANTE rulează la Dacia (orele 9,45; 14,45), continuare (16,45; 19; 21). Completare: Liniorii. Volga (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21). Completare: Stuf; Lira (orele 15,30; 18; 20,30.), Completare: Lucrările consfătuirii lucrătorilor din industria constructoare de mașini.

NOAPTEA IGUANEI rulează la Buzești (orele 15; 17,30; 20).

ACȚIUNEA ZIMBRUL — cinemascop — rulează la Bucegi (orele 9; 12; 15; 18; 21). Completare: Crimka; Rahova (orele 15,30; 18; 20,45).

DE PESTE HOTARE

Presa internaţională despre expunerea tovarăşului Nicolae Ceauşescu

Ziarele şi agenţiile de presă internaţionale relatează despre expunerea făcută de tovarăşul Nicolae Ceauşescu, secretar general al C.C. al P.C.R., la adunarea activului de partid cu privire la recenta consfătuire de la Bucureşti a Comitetului Politic Consultativ al statelor participante la Tratatul de la Varşovia şi la întîlnirea conducătorilor de partid şi a şefilor de guverne ale ţărilor membre ale Consiliului de Ajutor Economic Reciproc.

Ziarul „PRAVDA" publică o corespondenţă TASS din Bucureşti sub titlul „O puternică expresie a solidarităţii" subliniind partea din expunere în care se arată că documentele consfătuirii, care au o importanţă politică excepţională pentru soarta păcii şi slăbirea încordării internaţionale, răspund năzuinţelor fierbinţi ale păturilor largi din lumea întreagă. Ziarul relevă aprecierea făcută de tovarăşul Nicolae Ceauşescu cu privire la întărirea păcii şi securităţii în Europa şi a Declaraţiei cu privire la agresiunea S.U.A. în Vietnam.

Într-o amplă corespondenţă din Bucureşti pe marginea expunerii tovarăşului Nicolae Ceauşescu la adunarea activului de partid, agenţia TANIUG subliniază că vorbitorul a apreciat pozitiv recenta Consfătuire a Comitetului Politic Consultativ al statelor participante la Tratatul de la Varşovia. Se scoate în evidenţă faptul că „documentele adoptate sînt rodul unei analize temeinice a problemelor curente, examinate în spiritul prieteniei frăţeşti, unităţii şi înţelegerii reciproce".

În continuare, se menţionează aprecierea făcută în legătură cu existenţa blocurilor militare şi se arată că, vorbind despre acţiunile României pe plan internaţional, tovarăşul Nicolae Ceauşescu a subliniat că în centrul politicii ţării noastre se află dezvoltarea relaţiilor de prietenie şi de colaborare multilaterală frăţească cu toate ţările socialiste. În corespondenţă este redată partea din expunere referitoare la relaţiile dintre ţările balcanice, în care se subliniază că „România militează consecvent pentru dezvoltarea relaţiilor de bună vecinătate între ţările din Balcani şi din regiunea Mării Adriatice şi pentru transformarea acestei zone a continentului nostru într-o zonă a păcii, fără arma nucleară". Vorbitorul, se spune în continuare, a declarat că partidul şi guvernul român acordă atenţie dezvoltării multilaterale şi colaborării frăţeşti cu toate ţările membre ale C.A.E.R. şi cu toate ţările socialiste.

Ziarul cehoslovac „RUDE PRAVO", într-o corespondenţă din capitala ţării noastre arată că, în expunerea sa, tovarăşul Nicolae Ceauşescu a scos în evidenţă importanţa consfătuirii de la Bucureşti a Comitetului Politic Consultativ şi a subliniat însemnătatea documentelor adoptate, precum şi înalta apreciere pe care partidul şi guvernul român o dau rezultatelor acestei consfătuiri, care s-a desfăşurat în spiritul prieteniei frăţeşti, al unităţii şi înţelegerii reciproce.

Ziarul polonez „TRYBUNA LUDU" publică o corespondenţă a agenţiei P.A.P. despre adunarea activului de partid şi expunerea tovarăşului Nicolae Ceauşescu. Este subliniată partea din expunere, în care se exprimă convingerea Partidului Comunist Român, că recenta consfătuire de la Bucureşti a adus o contribuţie importantă la întărirea prieteniei şi colaborării dintre popoarele ţărilor socialiste, în problema unităţii lor, a forţelor revoluţionare şi democratice din întreaga lume, la lupta împotriva politicii cercurilor imperialiste, împotriva agresiunii S.U.A. în Vietnam, pentru asigurarea securităţii europene, apărarea şi întărirea păcii în lumea întreagă.

Ziarul ungar „NEPSZABADSAG" publică, de asemenea, o relatare a expunerii tovarăşului Nicolae Ceauşescu, scoţînd în evidenţă aprecierea că Consfătuirea de la Bucureşti a avut un caracter profund practic, iar documentele sînt rodul analizei problemelor de pe ordinea de zi, al schimburilor de păreri desfăşurate în spiritul unităţii şi înţelegerii reciproce. Sînt subliniate, de asemenea aprecierile cu privire la problema securităţii europene, care este una dintre cele mai importante probleme ale vieţii politice de pe continentul nostru.

Ziarul „NEUES DEUTSCHLAND" scrie: „Comitetul Executiv al C.C. al P.C.R. a aprobat activitatea delegaţiei române la sesiunea Comitetului Politic Consultativ al statelor participante la Tratatul de la Varşovia. Declaraţia în legătură cu agresiunea S.U.A. în Vietnam şi Declaraţia privind pacea şi securitatea în Europa, au fost apreciate ca documente de o deosebită importanţă".

Într-un material consacrat expunerii tovarăşului Nicolae Ceauşescu, ziarul grec „Ta Nea" scrie: „Secretarul general al C.C. al P.C.R., Nicolae Ceauşescu, a subliniat vineri în cuvîntarea sa că România va depune eforturi insistente pentru dezvoltarea relaţiilor ei cu ţările balcanice şi transformarea Balcanilor într-o zonă a păcii". Ziarul menţionează partea din expunere în care se arată că ţările socialiste sînt gata pentru lichidarea concomitentă a N.A.T.O. şi a Tratatului de la Varşovia, pentru retragerea tuturor forţelor armate străine din Europa şi lichidarea bazelor militare străine de pe teritoriul altor state. În continuare, „Ta Nea" subliniază că România este ferm hotărîtă să sporească ajutorul acordat R. D. Vietnam.

Ecoul Declaraţiilor Consfătuirii de la Bucureşti

Agenţia M.T.I. transmite declaraţia Biroului Politic al C.C. al Partidului Muncitoresc Socialist Ungar cu privire la consfătuirile de la Bucureşti.

Biroul Politic şi guvernul declară că documentele, adoptate cu o deplină unanimitate de statele participante la Consfătuire, exprimă, din punctul de vedere al consolidării păcii în Europa şi în lumea întreagă, poziţia ţărilor participante faţă de cele mai importante probleme şi indică calea justă pentru rezolvarea lor. Lucrările celor două Consfătuiri, poziţiile adoptate în cele mai importante probleme contribuie la unitatea comunităţii socialiste, la pacea în lume şi la binele poporului ungar.

Prezidiul C.C. al P.C. din Cehoslovacia şi guvernul cehoslovac au discutat şi aprobat activitatea delegaţiilor cehoslovace la Consfătuirile care au avut loc între 4 şi 7 iulie la Bucureşti.

În rezoluţia adoptată cu acest prilej, se arată că C.C. al P.C. din Cehoslovacia şi guvernul cehoslovac „acordă o mare însemnătate Consfătuirii de la Bucureşti a Comitetului Politic Consultativ al statelor participante la Tratatul de la Varşovia, la care au fost dezbătute cele mai importante probleme ale situaţiei internaţionale actuale". Apreciind Declaraţia cu privire la agresiunea S.U.A. în Vietnam drept o condamnare hotărîtă a acţiunilor criminale ale imperialismului american, C.C. al P.C. din Cehoslovacia şi guvernul cehoslovac declară că vor acorda şi pe viitor sprijin eficient poporului vietnamez în scopul victoriei finale.

Referitor la Declaraţia cu privire la întărirea păcii şi securităţii în Europa, în rezoluţie se subliniază că aceasta constituie un amplu program pozitiv de consolidare a securităţii europene, de dezvoltare a colaborării paşnice între popoare şi de asigurare a păcii în Europa.

În încheierea rezoluţiei se arată că documentele adoptate de statele participante la Consfătuire constituie un factor important al păcii în situaţia internaţională actuală şi o nouă mărturie a unităţii şi solidarităţii frăţeşti a ţărilor socialiste.

Max Reimann, prim-secretar al C.C. al P.C. din Germania, într-un interviu acordat corespondentului din Berlin al ziarului „PRAVDA", a apreciat rezultatele consfătuirii Comitetului Politic Consultativ al statelor participante la Tratatul de la Varşovia, drept o contribuţie de seamă la întărirea păcii şi securităţii.

Vorbind despre declaraţia cu privire la întărirea păcii şi securităţii în Europa, Max Reimann a subliniat că „problema securităţii europene cere tot mai imperios o rezolvare. Propunerea făcută la Consfătuirea statelor participante la Tratatul de la Varşovia, de a se desfiinţa treptat N.A.T.O. şi Tratatul de la Varşovia, de a se crea un sistem de securitate europeană, constituie o reală contribuţie la cauza slăbirii încordării şi apropierii între statele europene".

După cum transmite agenţia M.T.I., Waldeck Rochet, secretar general al P.C. Francez, care, zilele acestea a fost oaspetele C.C. al P.M.S.U., a făcut o declaraţie unui colaborator al ziarului „Nepszabadsag", în care a arătat că „P.C. Francez este întrutotul de acord cu declaraţiile adoptate la Bucureşti de către conducătorii statelor socialiste.

HAMBURG. — Demonstraţie în faţa consulatului general american împotriva politicii S.U.A. în Vietnam

Turneu falimentar

Participînd la Canberra la sesiunile pactelor agresive S.E.A.T.O. şi A.N.Z.U.S., făcînd escale în Japonia, Taivan, Filipine şi Coreea de sud, secretarul Departamentului de Stat al S.U.A., Dean Rusk, a înscris ca principal subiect al conversaţiilor sale situaţia din Vietnam. Principalul scop l-a constituit deşigur încercarea de a obţine nu declaraţii generale de simpatie faţă de poziţia Washingtonului, ci trupe.

Un bilanţ nu este dificil a fi întocmit. Dacă la Seul şi Taipei primirile au fost cordiale, aşa cum se cuvine din partea unor conducători care-şi datorează poziţiile capitalei americane, la Tokio lucrurile n-au mers tocmai cum şi-au dorit strategii Departamentului de Stat. Pentru aceasta este îndeajuns să citim declaraţia premierului japonez Eisako Sato care a spus la începutul acestei săptămîni, în parlament, că el i-a exprimat secretarului de Stat Rusk „îngrijorarea guvernului japonez în legătură cu extinderea războiului din Vietnam". O asemenea declaraţie confirmă aprecierile observatorilor din capitala niponă care subliniau că în comunicatul comun japono-american, publicat după sesiunea ministerială de la Kyoto, nu s-a făcut nici o referire la problema vietnameză.

De altfel, termenii vagi ai documentului final nu lasă nici o îndoială asupra disensiunilor ivite în cursul reuniunii, nu numai în ce priveşte unele probleme politice, dar şi în chestiuni economice. Acestea nu sînt doar supoziţii, ci au fost confirmate de ministrul de externe japonez care s-a referit, într-un limbaj căutat diplomatic, la „deosebirile de vederi" ivite în cursul şedinţelor de la Kyoto. Cît priveşte opinia publică japoneză ea şi-a manifestat în mod mai puţin diplomatic atitudinea. Mii de manifestanţi l-au întîmpinat pretutindeni în cursul escalei japoneze pe secretarul de stat Rusk, condamnînd în modul cel mai vehement escaladarea în continuare de către Statele Unite a războiului din Vietnam.

Referindu-ne la turneul în Extremul Orient al şefului diplomaţiei americane este demn de remarcat, în principal, reţinerea Japoniei faţă de politica Washingtonului în Vietnam, tocmai într-un moment cînd şi alţi parteneri ai Statelor Unite şi-au exprimat, într-o formă sau alta, poziţia negativă faţă de ceea ce Walter Lippmann denumeşte, încercarea „de a realiza o stabilire militară permanentă a americanilor pe teritoriul Asiei de sud est".

P. NICOARĂ

T. Jivkov l-a primit pe C. Mănescu

SOFIA 16 (Agerpres). — La 16 iulie, Todor Jivkov, prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist Bulgar, preşedintele Consiliului de Miniştri al Republicii Populare Bulgaria, a primit pe Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe al Republicii Socialiste România, care se află în Republica Populară Bulgaria la invitaţia guvernului bulgar. La întrevedere, care s-a desfăşurat într-o atmosferă caldă, prietenească, a participat Ivan Başev, ministrul afacerilor externe al Republicii Populare Bulgaria. A fost de faţă ambasadorul Republicii Socialiste România la Sofia, Ioan Beldean.

Încheierea vizitei tovarăşului Ion Gheorghe Maurer în Iran

TEHERAN 16. — Trimisul special Agerpres, N. Ionescu, transmite: Încheindu-şi vizita pe care a întreprins-o în Iran, preşedintele Consiliului de Miniştri al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer, a plecat sîmbătă dimineaţa pe calea aerului spre patrie.

De la reşedinţa sa de la Hotel Hilton şi pînă la aeroport, înaltul oaspete român a fost condus de primul ministru al Iranului, Amir Abbas Hoveida. De-a lungul bulevardelor, pavoazate cu drapelele de stat ale celor două ţări, şeful guvernului român a fost salutat cu căldură de numeroşi locuitori ai Teheranului.

Pe aeroportul Mehrabad, preşedintele Consiliului de Miniştri al Republicii Socialiste România a fost condus de primul ministru Amir Abbas Hoveida, de ministrul de externe, Abbas Aram, de ministrul economiei, Ali Naghi Alichani, ministrul agriculturii Riahi Ismail, ministrul muncii şi problemelor sociale Attaollah Khosrawani, ministrul sănătăţii Janshid Amouzegar, precum şi de alţi membri ai guvernului, de senatori şi deputaţi, profesori ai Universităţii din Teheran, şefi ai misiunilor diplomatice acreditaţi în capitala Iranului.

Au fost, de asemenea, prezenţi ambasadorul Republicii Socialiste România la Teheran, Ion Drînceanu şi membrii ambasadei.

După ce au fost intonate imnurile de stat ale României şi Iranului, tovarăşul Ion Gheorghe Maurer a trecut în revistă garda de onoare aliniată pe aeroport. Preşedintele Consiliului de Miniştri şi-a luat rămas bun cu căldură de la premierul iranian şi de la celelalte persoane oficiale sosite să-l conducă.

La ora 9,30, avionul special, avînd la bord pe şeful guvernului român a decolat, îndreptîndu-se spre Bucureşti.

Delegaţia de activişti ai P. C. R. la Pekin

PEKIN 16 — Corespondentul Agerpres, I. Gălăţeanu transmite: Sîmbătă seara Bo I-bo, membru supleant al Biroului Politic al Comitetului Central al P. C. Chinez, a oferit un dineu în cinstea delegaţiei de activişti ai P.C.R. condusă de tovarăşul Dumitru Popa, membru supleant al Comitetului Executiv al Comitetului Central al P.C.R., prim-secretar al Comitetului Orăşenesc Bucureşti al P.C.R., care se află într-o vizită în R. P. Chineză.

La dineu au participat Ciu De, vicepreşedinte al Comitetului Central al Partidului Comunist Chinez, U Siu-ţiuan, membru al Comitetului Central al P.C. Chinez, Giao Guan-hua, adjunct al ministrului afacerilor externe al R. P. Chineze.

Lira sub presiune

Oscilografele de la bursa londoneză, au înregistrat în ultimele zile variaţii care au pus în stare de alarmă majoritatea specialiştilor din capitala britanică. Menţinerea deficitului de plăţi externe, urmat de scăderea accentuată a cursului lirei sterline, însoţită de o ridicare vertiginoasă a preţului aurului, la un nivel neatins în ultimii cinci ani, au arătat că măsurile luate de guvernul Wilson pentru a preîntîmpina devalorizarea monedei britanice, nu au făcut decît să întîrzie agravarea situaţiei financiare a ţării.

Subliniind faptul că lipsa de încredere în lira sterlină a intrat într-o nouă fază, ziarul „TIMES" de joi, scria: *„Criza, care a început în toamna lui 1964, continuă, numai, că, caracterul său s-a schimbat în întregime de atunci".* La început, pericolul era văzut în faptul că lira sterlină era pe cale de a se prăbuşi sub greaua povară a vînzărilor, la cote din ce în ce mai scăzute. Dacă acest pericol va fi depăşit, s-a spus atunci, Marea Britanie, va avea posibilitatea să-şi pună casa în ordine. Împrumuturile străine au înlăturat pericolul pentru moment. În timpul care a trecut de atunci, presiunile inflaţioniste asupra lirei au continuat, *„iar Marea Britanie* — remarca *ziarul citat — nu s-a dovedit capabilă să facă o ordine mai bună în economia sa".* Aproape toţi observatorii îşi exprimă părerea că este de prevăzut ca lira să fie devalorizată în cazul în care la Whitehall nu se vor adopta măsuri mai drastice. În cuvîntarea rostită joi, în Camera Comunelor, premierul Wilson, încercînd să combată existenţa „spectrului devalorizării" lirei, a anunţat o altă serie de măsuri excepţionale antiinflaţioniste. Astfel, în afara majorării taxei de scont de la 6 la 7 la sută (pentru a patra oară în ultimii 20 de ani) şi a retragerii din circulaţie a aproximativ 100 milioane lire (pentru a menţine cursul cît mai ridicat) a făcut cunoscut că vor fi reduse cheltuielile în străinătate, iar în ţară vor fi impuse restricţii asupra creditelor. Deşi Wilson nu a făcut nici o precizare cu privire la economiile posibile de realizat peste mări, comentatorii politici din Londra, pun declaraţia sa în legătură cu presiunile exercitate de aripa stîngă laburistă de a reduce angajamentele militare britanice „la est de Suez". Cert este că deocamdată, balanţa externă continuă să rămînă deficitară, o mare parte a pierderilor rezultînd de pe urma cheltuielilor militare. Ultimele date statistice arată că în luna iunie deficitul balanţei externe de plăţi s-a agravat comparativ cu luna precedentă.

Este greu de presupus că măsurile anunţate de premierul Wilson, alături de optimismul oficial, vor putea înlătura *„maladia britanică"* (cum o denumeşte „NEW YORK TIMES").

„Este prea puţin să te declari mulţumit cu speranţele guvernului că balanţa de plăţi externă se va echilibra la un moment dat în cursul anului 1967. Este nevoie de mai mult decît de această speranţă, mai ales că ultimele oscilaţii de la bursa londoneză nu sînt numai urmarea crizei financiare: cît timp Marea Britanie este slabă din punct de vedere economic, ea are şi o putere politică redusă, nota cu amărăciune influentul „Times".

IOAN TIMOFTE

R. D. GERMANĂ. — Aspect din timpul manifestărilor prilejuite de Săptămîna Mării Baltice, desfăşurată la Rostock sub lozinca „Marea Baltică — zonă a păcii". În fotografie: delegaţia daneză în costume naţionale

Vizita delegaţiei sindicatelor din România în Bulgaria

GABROVO 16 — Corespondentul Agerpres, C. Linte, transmite: Continuîndu-şi vizita în Republica Populară Bulgaria, delegaţia sindicatelor din ţara noastră, condusă de tovarăşul Constantin Drăgan, preşedintele Consiliului Central al Uniunii Generale a Sindicatelor din România, a vizitat sîmbătă uzina de semiconductori din oraşul Botevgrad.

Oaspeţii români au vizitat muzeul „Eliberarea Plevnei — 1877", Mausoleul român de la Griviţa şi „Muzeul Ostaşului român 1877—1878" din comuna Pordim. La Mausoleul român de la Griviţa delegaţia a depus o coroană de flori.

Seara, delegaţia a ajuns la Gabrovo, unde a fost salutată de cîteva sute de activişti sindicali adunaţi în faţa Casei de cultură orăşeneşti. Pe frontispiciul clădirii erau arborate drapele de stat ale celor două ţări şi inscripţia „Trăiască prietenia româno-bulgară". Preşedintele Consiliului sindical regional, Ivan Hreanov, a rostit un cuvînt de bun sosit la care a răspuns tovarăşul Constantin Drăgan.

Wilson la Moscova

La 16 iulie, la Moscova a sosit primul ministru al Angliei, Harold Wilson, care va vizita cea de-a doua expoziţie industrială britanică deschisă în capitala Uniuni Sovietice.

A 1000-a „sinucidere?"

Într-o celulă din închisoarea militară venezueleană El Tocuyo, un tînăr partizan, Rafael Antonio Berrios, s-a „sinucis". Versiunea oficială, dată publicităţii la Caracas, pretinde că tînărul, luat prizonier în urmă cu două săptămîni în regiunea munţilor Bocono, „şi-a tăiat venele cu o lamă uitată din întîmplare la percheziţia corporală". Dar comunicatul oficial a fost primit de opinia publică din această ţară cu multă neîncredere.

Motivul este simplu. În memoria venezuelenilor era încă prea proaspătă „sinuciderea", petrecută, în condiţii bizar de identice, a lui Fabricio Ojeda, preşedintele Comandamentului general al Frontului de eliberare naţională din Venezuela (F.A.L.N.). Ojeda şi-a găsit moartea într-o celulă a închisorii San-Carlos, la 72 de ore după arestarea sa. Potrivit versiunii oficiale el s-ar fi „spînzurat cu un cordon".

Familia sa, cercurile de stînga au respins această teză oficială. Manifeste difuzate de studenţi la Caracas au acuzat guvernul Raul Leoni de asasinarea conducătorului F.A.L.N. Ele subliniau că „asasinatul politic a devenit o metodă obişnuită pentru înăbuşirea opoziţiei". Drept răspuns, poliţia a arestat peste 100 de tineri, care se pregăteau să participe la înmormîntarea liderului mişcării revoluţionare venezuelene.

Rafael Berrios era un luptător necunoscut, unul din numeroşii partizani venezueleni. Dar, Fabricio Ojeda a jucat un rol activ în lupta împotriva dictaturii lui Perez Jimenez. Ales deputat în Congresul naţional în 1958 el a demisionat în 1962 pentru a se alătura luptei partizanilor din vestul ţării. Arestat pentru prima oară în urmă cu trei ani, el a fost condamnat de un tribunal militar la 19 ani închisoare, dar a reuşit să evadeze împreună cu cîţiva tovarăşi. „Sinuciderea" lui lasă să se înţeleagă că autorităţile din Caracas au hotărît că acesta este singurul mijloc prin care el putea fi anihilat.

Asasinii caută să nu lase de obicei urme ale crimelor lor. „Morţi misterioase", „sinucideri", „evadări" de sub escortă", sînt tot atîtea încercări de ştergere a urmelor compromiţătoare, folosite de serviciile secrete din multe ţări latino-americane. În Peru, fruntaşii opoziţionişti Luis de la Puente şi Guillermo Lobaton au fost daţi drept „morţi" de către poliţie, iar corpurile lor nu au fost văzute niciodată. În Venezuela, Alberto Lovera, unul din conducătorii Partidului Comunist a fost ucis la fel ca şi Victor Manuel Gutarez în Guatemala, Camillo Torres în Columbia, studentul Juan Antonio Navas în Panama. Represiunile violente nu au încetat de altfel niciodată în Venezuela din anul 1962 şi insurecţiile militare de la Carapano şi Puerto-Cabello au dezvăluit existenţa unui curent revoluţionar, chiar în sînul forţelor armate care sprijiniseră, mai înainte, cruda dictatură a lui Perez Jimenez.

În cursul ultimului an al mandatului fostului preşedinte Romulo Betancourt, bilanţul asasinatelor politice a depăşit pe cel al predecesorilor săi: 937 „sinucideri", peste 5 000 de „dispăruţi", sute de persoane rănite şi torturate de poliţia politică „Digepol". După cum se vede, Raul Leoni, urmaşul lui Betancourt, merge pe urmele predecesorului său. A cîta victimă au fost oare Ojeda şi Berrios? Poate a 1 000-a „sinucidere" sau poate chiar şi o cifră superioară. Dar în munţii Venezuelei şi chiar la Caracas lupta pentru instaurarea unui regim cu adevărat democratic continuă. Înainte ne era teamă — a declarat unul din partizanii venezueleni, fost ţăran, unui corespondent al săptămînalului „REVOLUTION AFRICAINE" — dar acum nu mai putem suporta această situaţie şi, de aceea, am învins frica".

I. RETEGAN

Aterizare neobişnuită

Vineri, aeroportul din Bruxelles a fost scena unei aterizări forţate cu totul neobişnuite a unui avion care se îndrepta de la Frankfurt spre Londra. În momentul aterizării, cei doi piloţi ai avionului au spart ferestrele şi, sărind afară cuprinşi de teroare, au luat-o la fugă. Avionul transporta doi lei mari şi un pui de leu, pentru grădina zoologică din Londra.

Primul pilot a relatat că în timpul zborului picioarele i-au fost cuprinse la un moment dat de puiul de leu şi, întorcînd capul a constatat cu groază că pe lîngă leul cel mic şi-au părăsit, cuştile prost închise şi cei doi lei mari. În timp ce pilotul secund se străduia să ţină la distanţă pe lei cu ajutorul unui toporaş, avionul a reuşit să aterizeze cu bine. Puiul de leu a fost capturat cu uşurinţă, dar ceilalţi doi lei, care refuzau cu încăpăţînare să părăsească carlinga avionului, au putut fi introduşi cu greu într-o cuşcă specială, adusă în grabă de la grădina zoologică din Anvers. După închiderea leilor în cuştile de transport, cu toate măsurile de securitate, avionul şi-a continuat cursa spre Londra, dar... cu un alt echipaj.

REDACŢIA SI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii", Tel. 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii".